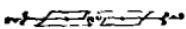

գեղցիկներէն է, բայց ոչ Վոլփրամ և ոչ
ալ իր գաղղիացի նախորդը զիտցած չեն
առթէն օգտուիլ: Պարկիվալը ծաւալով քա-
ռապատիկ մեծ է քան Վիրգիլիոսի Ենեա-
կանի: ԺԴ դարու հեղինակները, ինչպէս
նաև այդ դարուն ասպետները կարծեն ի-
րենց գործոց երկարութեան մէջ կը զու-
նէին իրենց հաճոյքը, Վոլփրամի՝ ինչպէս
իր ժամանակակիցներուն ոճ՝ շատ թերի
է: Գոտիքրես Աստրասպուրզին, իր ժամա-
նակին զիտնական հասարակութեան թարգ-
մանն է, ակնարկելով Պարկիվալի հեղի-
նակին կը խօսի «բանաստեղծական դաշ-
տին գաղտորսակներուն վրայ՝ որ կը շը-
լացնեն տկար մոցերը խարեպատիր գե-
ղցկութիւններով և փոխան մարգարիտ-
ներու՝ փոշի կուտան»:

Թրգմ. Հ. Ս. Տէր-Մովսէսոս

ՀԱՅ ՀԱՆՁԱՐԸ ԳԱԱՅԱՏՈՒՄԸ

Բժշկապետ Երրուստի Արքան Քրօֆէսօրի
նոր յաղթանակը.

Հայութիւնը անգամ մը ևս կը պան-
ձայ յաշս օսարներու իր տաղանդաւոր
որդիներէն մէկուն նոր յաղթանակով:

La Provincia di Padova լրագրի
հոկտեմբեր 28-29 թիւն կը տեղեկանը
հետեւելը.

«Քիթի, կոկորդի և լսելիքի վերաբերող
հիւանդութիւններու խտալական համաժո-
ղով մը գումարուեցաւ ի թորինոյ հոկ-
տեմբեր 25ին»:

Զանազան մեծանուն թժկներու կար-
գին մէջ բազմած էր նաև Բրօֆ. Արքան,
վաղեմի աշակերտը Մ. - Ռափայելեան
վարժարանին: Խնցը հաղորդեց ժողովա-
կանաց իւր զսած վիրաբուժական և ան-
դամահատական նոր կերպը՝ հազարի հնա-
ցած անհնարինը (stenosi croniche del-
la laringe) պարմանիրա համար:

Այս իւր հանճարեղ տեղեկատուութիւնը
սաստկաղղորդ ծափահարութեամբ և մե-
ծամեծ գովութիւններով ընդունուեցաւ բո-
վանդակ ժողովականներու կողմանէ:
Բրօֆ. Արքան իր երկար տարիներու
աշխատութիւնը և փորձառութիւններուն
արդիւնքը՝ անհակառակելի կերպով ապա-
ցուցական զարձընելու համար, ներկայա-
ցուցած էր նաև (ժողովականներու զնուու-
թեան), այն իւր դարմանած հիւանդները
որոնց անբուժելի կարծուած յիշեալ ախտէն
վարակուած էին, և այժմ կատարելապէս
թժկուած:

Եթե երկար բանավիճութեան՝ որուն
մանակցեցան իտալացի նշանաւոր մաս-
նագէտ թժէշկները՝ ինչպէս են Բրօֆ. Մա-
զինի՝ երեսփոխան ձենովայի, Կարատէնի-
կոյ թորինոյ համալսարանին մէջ ուսուցիչ,
Ֆէրբէրի՝ Հոռվմէն, Նիֆօլայի և Քանիա-
րոյ՝ Միլան ցաղաքէն, և այլն, և այլն,
հոչակեցին միակ, հանճարեղ, բանաւոր,
գործազրելի և նախընտրելի եղանակ մը
Բրօֆ. Արքանի առաջարկածը՝ հազարի
հնացած անձկութիւնը թժէշկնելու համար:

Միծանուն հայ Ուսուցչապէտին յիշեալ
բանախօսութիւնը և հաղորդակցութիւննե-
րը, բոլոր աշխարհին նշանաւոր կոկոր-
դի թժէշկները քրաղեցնող ծանը հիւան-
ցութեան մը վերաբերելով, յիրափ յիշեալ
ժողովին մէջ վիճուած նիվերէն ամենա-
կարևորը և պատուարերը հոչակուեցաւ:

Մինչև ցարդ իտալիոյ և Արտասահմա-
նի մէջ փորձուած և գործազրուած մե-
թունները գերազանցող հայուն այս զիւար
անտարակոյս ընդունելի պիտի ըլլայ ամէն
տեղ և Մարդկութիւնը անգամ մ'ալ օ-
գուտ ցաղած պիտի ըլլալայ Հայ Հանճա-
րէն:

Զերմաջերմ և սրտագին* են մեր շնոր-
հաւորութիւնները հայութեան պատուարեր
մեր համակրելի բարեկամ՝ թժկապէտին:

Հ. ն. Տէր-Մովսէսոս

